

نقش مشارکت مردمی در بهسازی بافت فرسوده با تاکید بر بخش مرکزی اهواز

نویسنده: فروزان خسروی^۱

۱- کارشناس ارشد شهرسازی، معاون معماری شهرسازی شهرداری منطقه ۲ اهواز، Khosravi.forouzan@yahoo.com

چکیده

لازمه هر شهر و روستایی در جامعه امروزی، طرح هایی در جهت توسعه ابعاد مختلف زندگی می باشد. در این بین بعضی از محلات که نسبت به سایر محلات ناکارآمدتر محسوب می شوند، به تبع نیاز حادثر و فوری تری به رسیدگی در جهت حل مشکلات دارند. اما این موضوع از انجایی بر اهمیتش افزوده می شود که معمولا بافت های ناکارآمد و به اصطلاح فرسوده امروز، همان هسته های اولیه شکل گیری شهر می باشند که در مرکز قرار می گیرند و هویت و تاریخ شهر را به یدک می کشند.

پس از این که در محدوده ای نیاز به طرح های توسعه یا بازآفرینی احساس شد، باید شاخص های موثر بر فرآیند اجرای آنها شناسایی و آنها را در جهت تسریع بخشیدن و توفیق در طرح به کار بست.

یکی از مهمترین این شاخص ها موضوع مشارکت مردمی می باشد. مشارکت مردمی اولین رکن بازآفرینی شهریست و همچنین از مهمترین حقوق شهروندی به حساب می آید که حتی می توان آنرا یکی از وجوه تمایز شهرنشینی و شهروندی دانست.

مشارکت تاثیر مستقیمی بر هویت شهری، تعلق مکان شهروندان، امنیت اجتماعی، همبستگی اجتماعی و همچنین سرعت اجرای طرح های شهری دارد. یکی از مولفه های مهم جامعه شهری مدرن مربوط به چگونگی تحقق مشارکت شهروندی می باشد و این موضوع اغلب برنامه ریزان و مدیران شهری را با چالشی بزرگ روبرو نموده است.

لازمه موفقیت همه ی برنامه های مشارکتی، اعتقاد و باور سیاستگذاران، برنامه ریزان و مدیران شهری بر تأثیر مثبت مشارکت شهروندان در حل مسائل و معضلاتی می باشد که زمینه بهبود کیفیت معیشت آنان را فراهم می کند. جوامعی که روحیه مشارکت جویی و مشارکت پذیری آن از حد مطلوبی برخوردار باشد، بدون شک توفیق بیشتری در توسعه، تکامل و استفاده بهینه از منابع و امکانات خود را خواهد داشت.

در این تحقیق سعی بر آن شده که نقش مشارکت مردمی در بهسازی بافت فرسوده بررسی شود و در جهت استفاده از این شاخص، پیشنهاداتی ارائه گردد.

واژگان کلیدی: بهسازی - بافت فرسوده - مشارکت مردمی - بافت مرکزی اهواز